

Het huis beneden aan de trap aan de linkerkant was vroeger de herberg 't Schaeck, het schepenhuis van de **Princelijke Vierschaar**. Deze Princelijke Vierschaar groepeerde enkele lenen in de omgeving en ressorteerde rechtstreeks onder de heer van Waasten. Het kwam dikwijls tot bevoegdheidsconflicten tussen de grote heerlijkheden Kimmel en Vroylande aan de ene kant, en deze Princelijke Vierschaar aan de andere kant. Op het einde van het ancien régime kwam er één gemeentebestuur voor heel Kimmel en verviel de oude bestuurlijke indeling.

Nu steek je de Reningelststraat over, wandel je een stukje terug naar rechts en sla je de Nieuwstraat in. De Nieuwstraat is in de 18de eeuw aangelegd door de kasteelheer als een verkaveling aan de westkant van het domein. Verderop bevindt zich aan de rechterkant het Kimmel Chateau Military Cemetery.

boven: 't Schaeck, rechts voor de kerk, voor 1914

midden: Panorama van Kimmel met rechts in het midden het kasteeldomein voor 1914

onder: De Nieuwstraat anno 1900

5. Kemmel Chateau Military Cemetery

Bij het begin van de Eerste Wereldoorlog vluchtten de kasteelbewoners Gustave Bruneel, zijn vrouw, dochter en moeder op een oude wagen, via Frankrijk naar Engeland. De afwezigheid op het kasteel leidde tot de bezetting en plundering door de Duitse cavalerie op 7 oktober 1914. Enkele dagen later arriveerden de Britten hier; ze zouden dit front nog jaren bemannen. Veel officieren uit de adellijke elite verkozen een kasteel als **hoofdkwartier**. Het kasteel te Kemmel lag een drietal kilometer ten westen van het front ter hoogte van de gemeentegrens met Wijtschate. Beschut door het park bleef het kasteel met zijn vijvers grotendeels gespaard van inslagen en zorgde het voor een vreemde romantische sfeer te midden van de steeds grimmiger wordende oorlogsmachine. Eind 1915 werd het hier toch te gevaarlijk en gebruikten enkel nog lagere officieren het gebouw. In de omgeving waren andere militaire diensten gevestigd, zoals hulpposten. Met de jaren leek het domein steeds meer op een **militair kamp**. De bombardementen tijdens het Duitse lenteoffensief in 1918 legden het kasteel en het dorp helemaal in puin.

Aanvankelijk begroeven Fransen en Britten hun gesneuvelden op het plaatselijke **kerkhof**, maar vanaf december 1914 gebruikte men de noordwestelijke hoek van het kasteeldomein, vlak bij de Lourdesgrot. Na de oorlog onteigende de Belgische overheid de grond zodat de begraafplaats permanent bleef bestaan. Ondanks heftig protest, zagen de eigenaars hun kasteelpark hiermee verkleinen. Rond 1925 kreeg het plantsoen de bestaande aankleding naar een ontwerp van sir Edwin Lutyens.

KEMMEL

Après la Guerre
After the War
Nader den Oorlog

Entrée du cimetière de Kemmel châteaux et ruines de l'ancien grout de N. D. de Lourdes
Entrance of the cemetery of Kemmel castle and ruins of the ancient grout of N. D. de Lourdes
Ingang van het kerkhof van Kemmel kasteel en puinen van het oude grout van O. L. van Lourdes

KEMMEL

Après la Guerre
After the War
Nader den Oorlog

Cimetière de Kemmel chateau
Kerkhof van het kasteel van Kemmel
Cemetery of Kemmel castle

Nu liggen er 1157 oorlogsdoden waaronder vijftintig onbekenden en tweeëntwintig uit de Tweede Wereldoorlog. Een nadere blik op de graftekens laat toe om **de oorlog** op deze plaats bijna **dag na dag te volgen**. Meerdere zerken met dezelfde datum wijzen vaak op beperkte aanvallen die dienden om de troepen alert te houden.

In het Verhaal voor Onderweg Zero Hour kun je het verhaal lezen over enkele soldaten die begraven liggen op het Kemmel Chateau Military Cemetery.

6730 PRIVATE
S. STEWART
ROYAL SCOTS FUSILIERS
29TH AUGUST 1917 AGE 21

FONDLY REMEMBERED
BY HIS SORROWING MOTHER

Private S. Stewart, shot at dawn

Op deze begraafplaats liggen twee Britten die op één week tijd neergeschoten werden door hun eigen makkers. Niet toevallig was op dat moment de beruchte 3de Slag bij leper aan de gang en wilde men de soldaten in het gareel houden. Stanley Stewart vocht voor het eerst in november 1914 en werd na enkele weken met een verwonding naar huis gestuurd. Hij was in shock en verbleef jaren in een instelling. Zonder medische keuring en tot verbijstering van zijn moeder werd hij in de zomer van 1917 toch weer het slagveld in gestuurd, inmiddels eenentwintig jaar oud. Onderweg naar het front verliet hij zijn regiment op 25 juli 1917 en werd hij als deserteur opgesloten. Toen een granaat ontplofte in de buurt van zijn cel, ging hij er verschrikt opnieuw van door. In de ochtendschemering van 29 augustus 1917 werd hij terechtgesteld door zijn collega's van het 2de Royal Scots Fusiliers. Hij ligt op G 66, 'fondly remembered by a sorrowing mother'. Zijn zaak kwam in de pers en in het parlement. Pas veel later werden de militaire archieven beschikbaar en kon de ware toedracht achterhaald worden. Van sommige terechtgestelden bekwamen de nabestaanden recent eerherstel.

Verlaat de militaire begraafplaats via de hoofdingang en sla meteen rechts het pad in juist voor de burgerlijke begraafplaats. Via dit pad tussen beide begraafplaatsen bereiken we de zogenaamde Rode Dreef. Rechts bevindt zich het landhuis Geelhand de Merxem te midden van het oude kasteelpark. De toegang wordt geflankeerd door palen met de letter 'B' naar de bouwheer Bruneel.